

са отговори на самодержец-ата, и понеже са не-
върна назад, стана мъ наследника Кекиліанъ,
кого-то ръкоположи Филиксъ. Но понеже и други
искаха да прѣематъ таѫ єпископії, повдигнаса
смѣщеніе въ церквѣ тѣ Кархидонскѣ; между любо-
смѣщеници-те бѣше и Донатъ, отъ кого-то са най-
менована Аднатисти-те. Той Донатъ вмѣсто Ке-
киліана, кой-то бѣше єпископъ, ръкоположи Маю-
рина, дѣмающи, че на Кекиліана ръкоположеніе-то
е беззаконо, понеже станово отъ предатель-ата на
вѣра-та Филикса. И тѣка стана раздѣленіе, и
Донатисти-те не са саобꙗваха съ сообщеници-те
Кекиліановы, и прикрѣпаваха, кой-то бѣха крѣ-
стини отъ тѣхъ; и понеже Донатисти-те припада-
ха на великаго Константина, той опредѣли таѫ
работъ на Милтіада Рискій єпископъ, а Милтіадъ
събра соборъ, въ кой-то присъствоваха девет-
надесѧть єпископи, и къто са приглѣда работъ-
тѣ, Кекиліана оправдаха, а Донатисты-те осуди-
ха. Но Донатисти-те са примолиха на Констан-
тина и двашь и тришь, но пакъ са осудиха. Тий
же къто стояха твѣрди на мнѣніе-то си, дѣмахъ;
че соборна-та церква са повредила, защо-то защи-
щава Кекиліана, кой-то са ръкоположилъ беззако-
но. За това прикрѣпаваха и сички-те, кой-то
бѣха крѣстини отъ соборны-те Христіани; защо
казваха, че кой-то съ саобщеници на Кекиліана,
нemожатъ да совершатъ совершены тайнства. То-
ва отцѣпванѣ начна отъ Кархидона, и чрезъ Афри-
къ примина въ Шпанії, оттамъ же въ Галлія.